

အိမ်ဂေဟိယော

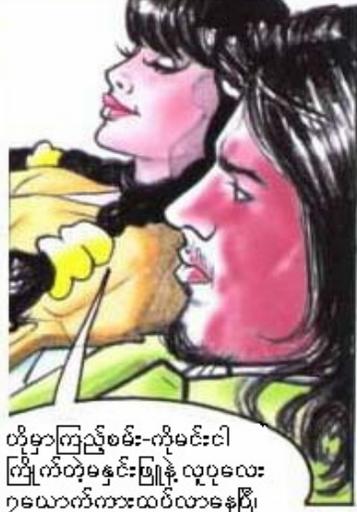


ကျွန်တော့်နိမည်က မင်းဝေ၊ ခေတ်ဒယ်သို့ဦးလုပ်ဖို့ ရန်ကုန်က အမဝမ်းကွဲမယ်တာရဲ့ အိမ်မှာ စစ်ကိုင်းကလာနေတာ၊ မသိတာပေသာကျွန်း ကို သော်ကကြီး က စီးပွားရေးသမားဆိုတော့အိမ်မှာမရှိတာက များတယ်ဗျာ၊ မိန်းမကိုချစ်သလို ကျွန်တော့်ကိုလဲခင်ရှာတယ်၊ လိုလေသေးမရှိဘဲ၊ ကိုသောကကြီးနယ်သွားရင်အိမ်ကြီးလို့ ကြောက်တတ်တဲ့ မသိတာ က ကျွန်တော့်နဲ့ မောင်နှမဆိုပြီးလာလာအိပ်တယ်ဗျာ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းကကျွန်ုပ်တို့ အိမ်လာရင်ကျွန်တော့်နဲ့ အိပ်နေကျ



အခုလဲ မိုးတွေရွာနေချိန် မသိတာကျွန်ုပ် အခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်လာအိပ်ပြန်ပြီလေ၊ ငယ်ကပ်ဖကြီးအိမ်မှာမရှိချိန် တစ်ပေါက်တည်းအိပ်ရမှာ ကြောက်လို့ တဲ့။

အတူနေလာတာကြာတော့သူ့ ကိုမှန်းမှန်းပြီး နေချိန်းခန်းထဲပွင်းတွေထုထုနေတာသာသိရင် ဘယ်လိုနေမလဲမသိဘူး၊ သူတို့ စုံတွဲညအိပ်တာကိုချောင်း ကြည့်တာအကြိမ်မနည်းဘူး။



တို့မှာကြည့်စမ်း-ကိုမင်းငါ ကြိုက်တဲ့မနှင်းဖြူနဲ့ လူဝုလေး ဂွေသောက်ကားထပ်လာနေပြီ။

တီဗွီထဲမှာတော့မနှင်းဖြူအိပ်ပျော်နေတာကိုလူဝူလေးတွေကစောင့်ကြပ်
နေကြတယ်။တစ်ခါလာလည်းမဲပျာပုဆိုးဇာတ်လမ်းကြီးပါဗျာအပြာကား
ကြည့်ရတာကမုန့်မုန့်ဦးမယ်ခါတိုင်းမိုးကြည့်နေကျ။ သူ့လာအိပ်တော့မ
ကောင်းလို့လိုင်းမပြောင်းရတာဝင်ကြီးလေးတောင်ရဦးမှာပါလားဟင်း...



လူကချောသားနဲ့...မို့ဒယ်ဆိုပြီးမှတ်ဆိတ်တွေပ
လပြစ်နဲ့ပါလားကိုယ်တော်ကဲအိပ်တော့ကိုမင်း
မနက်ဖြန်အလုပ်သွားရမယ်လေ။



စီးပွားရေးအရထားရတာပါ။ကျွန်တော့ပြိုင်ဘက်
စိုင်းဘိုဘိုလိုပေါ့၊မို့ဒယ်အလုပ်ကနားရင်တော့ပြန်
ရိတ်မယ်စိတ်ကူးထားတယ်၊ခုတော့နေဦးမယ်လေ



ပွင့်နိုက်...ကိုမင်းရေး....

ငါစိတ်တွေဖောက်ပြန်နေတာမ
ကောင်းဘူးသူကအိမ်ထောင်သည်
နောက်ပြီး၊ ငါဝမ်းကွဲအမလေ...ဟင်း..



အတင့်...လူပုလေးတွေ
နော်မကနဲ့...သိလား...ဟင်း

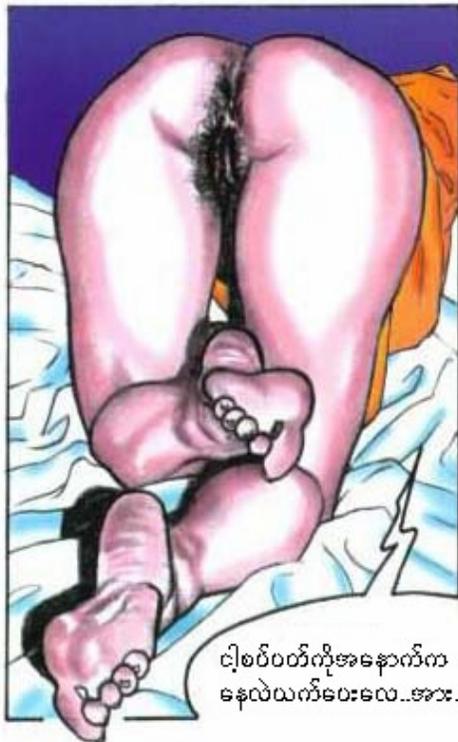


မြို့လေ-
ကဲလေပါ
လားသွား



ငါ့ဇာတိမိ
ကိုအရင်က
လဲပေးလေ

ဟာ...မသိတာအိမ်ခက်
ခက်ပြီးသောင်နေပါလား



ငါ့စပ်ဝတ်ကိုအနောက်က
နေလဲသက်ပေးလေ..အား..



ဟိုက်...အဖဘုရား
သခင်ကယ်ပါ....

ဟုတ်ပြီ..အဲဒီသက်ရ
တာခင်းတို့ ကျွမ်းသား
ဝဲ







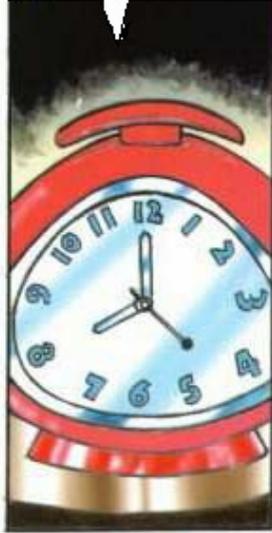




ကလစ်...



ကလင်..ကလင်.
ကလင်..အင်...
အင်..အင်..တစ်



ငွေမာနင်း...ကာလ
နဂါးလေးနိုးပြီလား...



